

STANISŁAW KIERBEDŹ

- inżynier komunikacji, budowniczy mostów, generał-major inżynierii w służbie rosyjskiej
- urodzony 10 marca 1810 r. w Nowym Dworze w pow. poniewieskim
- rodzice: Walerian i Wiktoria z Eydrygiewiczów (rodzina ziemiańska)
- edukacja: gimnazjum klasyczne w Kownie (1826), matematyka i fizyka na Uniwersytecie Wileńskim (1826–1828), Instytut Korpusu Inżynierów Komunikacji w Petersburgu (1828–1831), studia zagraniczne (1837–1838) w Niemczech, Francji, Anglii, Belgii i Szwajcarii
- praca zawodowa: repetytor, a następnie pomocnik profesora budownictwa i mechaniki praktycznej w Instytucie Korpusu Inżynierów Komunikacji w Petersburgu, wykładowca w innych uczelniach petersburskich
- „[...] W 1842 r. wystąpił z projektem zbudowania stałego mostu żelaznego przez rzekę Newę w Petersburgu. Było to przedsięwzięcie niezwykle trudne ze względu na znaczną głębokość rzeki (12 m), silny prąd, muliste i ilaste podłoże, wielkie różnice poziomu zwierciadła wód z powodu cofania się ich pod wpływem wiatrów od morza, okresowy napór wielkich mas kry, wreszcie konieczność uwzględnienia potrzeb komunikacji wodnej, a więc zaprojektowania mostu częściowo zwodzonego. Niewiara w możliwość postawienia mostu na Newie była powszechna, trzeba było więc osobistej decyzji cara Mikołaja I na przyjęcie projektu Kierbedzia i powierzenie mu dyrekcji budowy. Kierbedź podjął pracę w 1842 r. i zakończył ją w 1850 r. Postawił pierwszy, słynny, z żelaza lanego most Błagowieszczeński (potem Mikołajewski, dziś por. Szmida), o siedmiu przęsłach stałych, a jednym zwodzonym, 342 m długi, a 20 m szeroki [...]”
- w latach 1861–1863 kierował budową pierwszego stałego mostu żelaznego na kamiennych podporach przez Wisłę w Warszawie, znanego pod nazwą Mostu Kierbedzia (do zniszczenia w 1944 r.) — na jego podporach spoczywa obecnie konstrukcja Mostu Śląsko-Dąbrowskiego); przy budowie filarów mostu zastosowano po raz pierwszy na ziemiach polskich sprężone powietrze, belki poprzeczne jezdni przebiegały ponad dolnymi pasami dźwigarów, co znalazło później zastosowanie w wielu mostach w cesarstwie
- w latach 1873–1874 kierował budową kanału między Kronsztadem a Petersburgiem, a w latach 1879–1883 projektował nowe kanały żeglugowe przy jeziorze Ładoga
- od 1891 r. zamieszkał w Warszawie
- dwukrotnie żonaty (Paulina Montrymowicz, Maria Janowska), miał dwie córki (Eugenia, Zofia)
- zmarł 19 kwietnia 1899 r. w Warszawie, został pochowany na Powązkach